

تأثیر زمان تزریق عضلانی سنتوسینون بر خونریزی پس از زایمان

فاطمه ناهیدی**

پروین صالحی نژاد*

Effects of syntocinon intramuscular injection time on the rate of postpartum haemorrhage

P.Salehinejad

F.Nahidy

Abstract :

Background: Postpartum haemorrhage is considered as the most serious bleeding in obstetrics. Oxytocic drugs decrease the rate of postpartum haemorrhage significantly.

Objective: In this clinical trial the effects of intramuscular syntocinon injection time on the rate of bleeding has been investigated.

Methods: In this study 100 pregnant women in maternity ward of Bamonar hospital in Kerman were selected with simple random sampling. Samples were divided into two groups. In the first group the intramuscular injection of 10 unit syntocinon was done after delivery of fetus and in the second group it was done after delivery of placenta, then the rate of bleeding in the first two hours after delivery of placenta was estimated by weighing of pads, tampons and cloths and compared with first group. Data were collected by a questionnaire made by researchers.

Findings: Results showed that the average rate of bleeding in two groups was 216.8ml and 261.8ml respectively, and there was no significant difference between two groups ($P>0.05$). In the first group two women (4%) and in the second group three women (6%) had postpartum haemorrhage (more than 500 ml). In the first group placenta was delivered by Shultz mechanism in the most of cases and it was statistically significant ($P=0.006$). It was no placenta retention and between the length of the third stage, the rate of curage and side effects of syntocinon were no significant difference between two groups: ($P>0.05$).

Conclusion: Although there was no significant statistical difference between the rate of haemorrhage in two groups but respecting the actual difference of two group in the rate of bleeding and lack of any difference in postpartum complications, the injection of syntocinon after placenta delivery is recommended.

Key Words: Intramuscular Injection, Syntocinon, Postpartum Haemorrhage

چکیده :

زمینه: خونریزی پس از زایمان، شایع‌ترین خونریزی جدی و خطرناک در مامایی است و استفاده از داروهای اکسی‌توسیک، می‌تواند آن را به طور قابل توجهی کاهش دهد.

هدف: مطالعه به منظور تعیین تأثیر زمان تزریق عضلانی سنتوسینون بر میزان خونریزی پس از زایمان انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این کار آزمایی بالینی ۱۰۰ خانم باردار مراجعه کننده به زایشگاه منتخب تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کرمان با روش نمونه‌گیری آسان انتخاب و به دو گروه تقسیم شدند (به صورت یک در میان). برای یک گروه پس از خروج جنین و برای گروه دیگر پس از خروج جفت ۱۰ واحد سنتوسینون عضلانی تزریق شد و میزان خونریزی تا ۲ ساعت پس از خروج جفت به وسیله توزین پدها، شان‌ها و تامپون‌های آغشته به خون در دو گروه تعیین و مقایسه شد. اطلاعات به دست آمده در فرم مصاحبه و مشاهده، ثبت و با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: میانگین خونریزی گروه اول ۲۱۶/۸ و گروه دوم ۲۶۱/۸ میلی‌لیتر بود. ۲ نفر (۴٪) در گروه اول و ۳ نفر (۶٪) در گروه دوم خونریزی بیش از ۵۰۰ میلی‌لیتر داشتند و آزمون‌های آماری اختلاف معنی‌داری را بین دو گروه نشان نداد. نحوه خروج جفت در اکثر افراد گروه اول از نوع شولتز بود و از نظر آماری بین نحوه خروج جفت و زمان دریافت سنتوسینون ارتباط معنی‌داری وجود داشت ($P=0/006$). هیچ موردی از باقی ماندن جفت در دو گروه دیده نشد و بین طول مرحله سوم زایمان، میزان خروج دستی جفت و عوارض جانبی سنتوسینون در دو گروه اختلاف معنی‌دار آماری وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: اگر چه اختلاف معنی‌دار آماری بین میزان خونریزی دو گروه مشاهده نشد، اما با توجه به تفاوت میزان خونریزی دو گروه و عدم اختلاف در عوارض زایمانی، تزریق سنتوسینون عضلانی بعد از خروج جنین توصیه می‌شود.

کلید واژه‌ها: تزریق عضلانی، سنتوسینون، خونریزی پس از زایمان

* مربی و عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی رازی کرمان

** مربی و عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی